

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Spacer po starym Rzeszowie

czas trwania: 1 dzień, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności: bardzo
łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

O Rzeszowie i jego zabytkach mówi się mało, a miasto ma się czym pochwalić. Warto tu przyjechać i pospacerować. Zacząć można w każdym miejscu, ja proponuję jako miejsce wymarszu, stary cmentarz.

Z cmentarza ulicą Targową i Jana III Sobieskiego dochodzimy w okolice Placu Ofiar Getta. Trzeba tu obejrzeć dwie synagogi. Ich rozmiary i architektura świadczą o liczebności i zamożności rzeszowskich Żydów. Stąd mamy blisko do rynku z zabytkowym ratuszem i kupieckimi kamienicami. A pod rynkiem labirynt korytarzy i komór udostępnionych do zwiedzania. Zarezerwujmy sobie bilety wstępu na później i idźmy dalej.

Ulica 3-maja to popularny deptak śródmiejski z muzeum okręgowym w zespole konwentu pijarów, czy ciekawym budynkiem banku. Parę kroków dalej za kutym ogrodzeniem widzimy piękny, późnobarokowy pałac Lubomirskich. Aż dziw bierze że zbudowano go w sąsiedztwie głównej siedziby rodu.

Monumentalny, rzeszowski zamek okrążamy kasztanowymi alejami, przy których trzeba zobaczyć trzy secesyjne wille. Każda inna i każda piękna. Zamek jest siedzibą sądu, więc wejdziemy tylko za mury obronne. Czas odetchnąć, więc schodzimy pod most zamkowy i promenadą nad Wisłokiem wracamy w okolice ul. Długosza i stąd na rynek do podziemnej trasy turystycznej. Po wyjściu z podziemi, jeśli mamy czas, możemy posiedzieć w jednym z restauracyjnych ogródków. Jest ich w sezonie bez liku.

Program wycieczki

Rzeszów

Kościół Świętej Trójcy (XVIII w.)

Kościół Świętej Trójcy, klasycystyczny (XVIII w.).

50°02'15"N 22°00'36"E | na mapie:A

Rzeszów

Dwie synagogi (k. XVII w.)

Dwie synagogi, pierwotnie obronne: Nowomiejska, zw. Dużą, (k. XVII w., przebudowana 1705-1712, 1 poł. XIX w., odbudowana 1954-1965); Staromiejska, zw. Małą, (XVI/XVII w., odbudowana 1953-1963).

50°02'20"N 22°00'27"E | na mapie:B

Rzeszów

Ratusz (1591)

Ratusz (1591, przebudowany 1897-1900, restaurowany 1993-1996), z neogotycką elewacją.

50°02'15"N 22°00'14"E | na mapie:C

Rzeszów

Muzeum Okręgowe

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie posiada bogate zbiory z zakresu sztuki i rzemiosła artystycznego, wyposażenia wnętrz, historii, archeologii, obejmujące łącznie ok. 250 000 eksponatów. Tylko część z nich tworzy stałą ekspozycję, inne pokazywane są na wystawach czasowych. Na parterze budynku znajduje się wystawa malarstwa zachodnioeuropejskiego, obejmująca głównie dzieła z kolekcji zwanej „Galerią Dąbskich”, powstałej na przełomie XVIII i XIX wieku. Stanisław Dąbski, właściciel Rudnej koło Rzeszowa, przekazał w 1903 r. rodową galerię w depozyt Magistratowi Miasta Rzeszowa. Po II wojnie światowej poważnie uszczuplona kolekcja znalazła się w posiadaniu muzeum. Obecnie liczy ona około 160 obrazów, pochodzących z XVII-XIX w. Tworzą ją oryginalne prace tzw. małych mistrzów szkoły włoskiej, francuskiej, niemieckiej i austriackiej, jak i kopie dzieł wielkich mistrzów europejskich: Rafaela, Rembrandta, Rubensa i innych. Ekspozycję uzupełniają stylowe meble z XVIII-XIX w., w tym kilka tzw. Kolbuszowskich oraz liczne drobne przedmioty, ozdoby itp. W tzw. sali aptecznej pokazana jest kolekcja starej porcelany, w tym wyroby ze słynnej manufaktury miśnieńskiej. W dawnym refektarzu znajduje się m.in. okazała szafa gdańska z 1700 r. oraz dwa duże XVIII-wieczne portrety Mniszchów. W korytarzach piętra ulokowana jest galeria malarstwa polskiego, obejmująca okres od XVIII do początków XX w. W kilku salach eksponowana jest wystawa archeologiczna, zatytułowana „Kamień, brąz i żelazo”. Ilustruje ona pradzieje województwa podkarpackiego, od epoki kamiennej po wczesne średniowiecze. Zgromadzono tu liczne zabytki kamienne, brązowe i żelazne oraz ceramikę (naczynia, broń, narzędzia i ozdoby) zebrane z licznych wykopalisk. Jest tu największa w kraju ekspozycja zabytków z okresu wczesnego neolitu, nie spotykany w innych muzeach Polski zespół zabytków scytyjskich (żelazny miecz tzw. akinakes z V w. p.n.e.), rzadkie znaleziska z najstarszego okresu (VI w. n.e.) ekspansji

Słowian oraz słynny skarb (V w. n.e.) z podrzeszowskiej Świlczy. Wystawę uzupełniają zdjęcia, plansze i mapy.

50°02'08"N 22°00'04"E | na mapie:D

Rzeszów

D. pałac Lubomirskich (XVII/XVIII w.)

D. pałac Lubomirskich, późnobarokowy (XVII/XVIII w., restaurowany 1981-1985).

50°02'03"N 22°00'09"E | na mapie:E

Rzeszów

Willa secesyjna z 1899 r.

Zabytkowa willa stoi przy alei Pod Kasztanami pod numerem 8. Została wybudowana w 1899 r. w typie tzw. architektury szwajcarskiej przez architekta Teofila Tekielskiego. Obecnie budynek należy do Urzędu Miasta a swoją siedzibę ma tu Rada Miasta Rzeszowa.

50°02'01"N 22°00'03"E | na mapie:F

Rzeszów

Zamek o wielu obliczach

W Rzeszowie warto zobaczyć wybudowany na wzgórzu zamek Lubomirskich. W ciągu stuleci pełnił on wiele różnych funkcji. Co prawda twórcą projektu forticy i pierwszym jej właścicielem był Mikołaj Spytek Ligęza, jednak dalsza jego historia ściśle łączy się z moźnym rodem Lubomirskich.

Wznoszenie twierdzy obronnej rozpoczęło w 1600 r., a już ćwierć wieku później budowla stawiła skuteczny opór najazdowi tatarskiemu. Dalsze wzmacnianie obronnej funkcji przyniosło wymierny efekt w połowie XVII w., kiedy całą Rzeczpospolitą zalał "potop" szwedzki. Było to wówczas jedyne oprócz Jasnej Góry, Łańcuta i Lwowa miejsce w kraju, skąd polscy dowódcy mogli kierować oporem przeciwko najeźdźcy. Z perspektywy czasu można stwierdzić, że był to najlepszy okres w dziejach obiektu.

Następne lata przyniosły spadek znaczenia rzeszowskiej twierdzy. Po kolejnych pożarach przebudowano ją na styl magnackiej rezydencji, co wiązało się m.in. z otoczeniem jej pięknymi ogrodami. W okresie rozbiorów przeszła we władanie Austriaków, którzy urządzili w niej sąd, a część pomieszczeń przeznaczili na więzienie.

Katastrofalny stan techniczny murów przyczynił się do podjęcia na początku XX w. decyzji o całkowitej rozbiorce zamku i odbudowania go według dawnych rycin i map topograficznych. Przystosowano go do działalności instytucji sądowych, czego przykładem jest znaczne poszerzenie korytarzy w stosunku do pierwotnego - podobno po to, aby oskarżeni łatwiej mijali się idąc na sale rozpraw.

W okresie okupacji niemieckiej, podczas II wojny światowej, w podziemiach zamku byli więzieni mieszkańcy regionu, w tym Wincenty Witos. Obecnie w budynku ma swoją siedzibę sąd okręgowy, ale planuje się tu przeniesienie zbiorów muzealnych.

50°01'57"N 22°00'01"E | na mapie:G

Rzeszów

10 metrów pod rynkiem - Podziemna Trasa Turystyczna „Rzeszowskie Piwnice”

Rzeszów, położony na skrzyżowaniu szlaków handlowych łączących Polskę z Rusią, Węgrami i Śląskiem, bogacił się w ciągu wieków dzięki handlowi i rzemiosłu. Liczne przywileje, m.in. prawo składu wina i ryb, przyczyniły się do szybkiego rozwoju miasta, szczególnie w XVI-XVII w. W Rzeszowie odbywały się trzy jarmarki rocznie: na św. Wojciecha (23 IV), na św. Feliksa (30 VIII) i na św. Barbary (4 XII).

Aby mieć gdzie składować liczne towary, mieszczanie drążyli w lessowym podłożu piwnice - początkowo pod kamienicami, później pod całym rynkiem, ulicami i podwórkami. Miały trzy poziomy i sięgały głębokości nawet 10 m. Tworzyły istny labirynt korytarzy i komór. Dla wzmocnienia ścian często obmurowywano je cegłą lub podpierano drewnem. W niektórych piwnicach w pierwszej kondygnacji urządzano sklepy.

W XX w. skomplikowana sieć piwnic pod miastem okazała się zagrożeniem. Wskutek rozmiękania podłoża lessowego wodami z nieszczelnych sieci wodno-kanalizacyjnych na rynku i ulicach zaczęły powstawać zapadliska. W niebezpieczeństwie znalazły się stare kamienice. Pierwsze prace ratownicze przy pomocy specjalistów z AGH w Krakowie rozpoczęto w latach 60. XX w. Z przerwami kontynuowane są do dziś.

Część zabezpieczonych korytarzy udostępniono do zwiedzania, tworząc Podziemną Trasę Turystyczną. Stała się ona szybko atrakcją turystyczną miasta, szczególnie dla dzieci. Obecnie nosi nazwę „Rzeszowskie Piwnice” i jest bez wątpienia jedną z większych atrakcji Rzeszowa. W 2012 roku została wyróżniona certyfikatem Polskiej Organizacji Turystycznej, jako Najlepszy Produkt Turystyczny. Aktualnie składa się z 3 kondygnacji, 15 korytarzy i 34 piwnic pochodzących z XV-XX w., położonych na różnych poziomach. Najniższa z nich znajduje się na głębokości 9,58 m pod rynkiem. Cała trasa

osiągnęła już 369 m długości. Łączy trzy pierzeje rynku: południową, wschodnią i północną. Pod tą ostatnią jest najciekawszy fragment trasy - średniowieczne pomieszczenie o nieznanym celu, z zachowanymi fragmentami kamiennych sklepień, ostrołukowymi drzwiami i okienkiem z obramieniem typu „ośli grzbiet”.

Artykuł uzupełnił: pablo

50°02'16"N 22°00'14"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): apilek, piotrek1, piotrek1, apilek, piotrek1, apilek, , fot. A. Stroński

Trasa dodana przez: Jerzy_Zmihorski_stary

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:

